

OBSAH

<i>Pozdrav k sviatku Sritenija</i>	3
<i>Životy svätých</i>	4
<i>Pravoslávna ikona</i>	6
<i>Čudotvorné ikony</i>	8
<i>Otázky a odpovede</i>	10
<i>Detská stránka</i>	12
<i>Radosť večernej Eucharistie</i>	18
<i>Mjasopustnaja neďila</i>	20
<i>Užitočné pre dušu...</i>	22
<i>Slovo k oslavám svetového dňa BPM</i>	23
<i>Akcie BPM</i>	24
<i>Čo prináša život</i>	28
<i>Recepty</i>	29
<i>Pozvánky</i>	30

**„Čokoľvek ste urobili jednému
z týchto mojich najmenších
bratov, mne ste urobili“.
Mt 25,40**

**Obálka: Posvätenie sviečok na sviatok Sritenija
Fotky z osláv Svetového dňa pravoslávnej
mládeže**

ISTINA

*Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
ročník XVII./2012*

šéfredaktor: *Peter Polakovič*
redaktori: *Alexander Haluška, jerej Mi-
chal Sivik, Marcela Hvižďaková, Zuzana
Sadilková, Juliána Polakovičová, proto-
diakon Ján Husár, Tatiana Mihaličová*
pokladníčka: *Tatiana Mihaličová*
technický redaktor: *Peter Polakovič*
detská stránka: *Janka Kobanová, Lenka
Kimáková*
redaktori pre distribúciu: *Luboš Omaska,
Miroslav Pavlenko, Adriána Pavlenková*
korektúra: *prot. Peter Kormaník*

Vydáva:

*Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
tel.: 0948 509 980*

e-mail: istina12@gmail.com
IČO: 17075947

www.bpm.orthodox.sk

S blahoslovením Jeho Vysokopre-
osvietenosti Jána, arcibiskupa
prešovského a Slovenska.

Vychádza 12-krát do roka.
Ročný príspevok + poštovné 10,40 €

*Vaše finančné príspevky posielajte
na adresu redakcie:*

*Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS,
redakcia ISTINY
Bayerova 8, 080 01,
Prešov,*

*pripadne na účet Istiny:
4008409298/7500.*

*Cirkevne schválené.
Redakcia si vyhradzuje právo
upravovať príspevky v súlade
s učením Cirkvi.*

Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

*Vydávanie je povolené Ministerstvom
kultúry SR pod číslom EV 3633/09.
ISSN 1335-6739*

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

Pozdrav k sviatku Sritenija

Drahí otcovia duchovní, mládežníci, bratia a sestry!

Dovoľte mi, čo najsrdečnejšie vás všetkých pozdraviť so sviatkom Sritenija Hospodňa (Stretnutia Pána so Simeonom), so Svetovým dňom pravoslávnej mládeže.

Mládenec Christos je dnes prinášaný do chrámu a obetovaný Bohu. Rodičia

darujú svoje prvorodené a jediné dieťa na službu Hospodinu Bohu.

Nech tento sviatok je pre všetkých nás mladých i pre tých, ktorí sa snažia pracovať s mládežou, povzbudením i vzorom, aby sme tak ako Mária svoje dieťa pokojne a s dôverou priniesla do chrámu, aj my dokázali pokojne a s dôverou

predkladať Bohu svoje úspechy, ale i starosti a prosby.

Nech nás tento sviatok utvrdzuje v našej práci pre mladých ľudí a s mladými ľuďmi. Nech

nás utvrdzuje vo vytrvalosti, odhodlane a verne slúžiť Bohu i bližným. Aby sme aj my na konci svojej práce i svojho života vedeli s pokorou a láskou, tak ako starec Simeon, povedať: „Nýňi otpuščáješi

rabá Tvojeho, Vladýko, po hlahólu Tvojemú, s mírom... (Teraz prepúšťaš, Vládca, svojho služobníka v pokoji, podľa svojho slova...)“.

Christos posredi nas!

S láskou v Christu

Alexander Haluška
prezident Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS

Svätí mučeníci Nikomidijskí, deň pamiatky 7. február

Za panovania bezbožného a krutého cisára Diokleciána bolo veľké prenasledovanie Cirkvi Kristovej. Vtedy kresťanov za meno Christovo uvrhovali do väzníc a zabíjali. Medzi takými postradali i Christovi služobníci: biskup Feopent a Feonas, ktorý bol kedysi čarodejníkom, štyria vysokí cisárski hodnostári: Vass, Eusebij, Evtichij a Vasilid, ktorí mali strážiť svätého mučeníka Petra, komorníka Diokleciánovho. Taktiež tu patria aj ženy týchto hodnostárov, ktoré prijali svätú vieru neochvejne vyznávali Christa a za Pána položili i svoje duše. Po smrti týchto mučeníkov si ich domáci: sluhovia, otroci i slobodní porozmýšľali medzi sebou a jednomyseľne sa dohodli:

„Hľa, naši páni, ktorí nám vládli v tomto svete, pre svätú vieru v Christa opovrhli týmto dočasným životom, získali pre seba Kráľovstvo nebeské a za opovrhnutie zemskeho sa teraz nasycujú nebeskými blahami. Prečo by sme aj my nemali nasledovať našich pánov? Predstúpime pred Diokleciána a povieme: „Sme kresťania a želáme si tak ako naši pozemskí páni prijať neporušený veniec.“

Takto sa medzi sebou dohodli. Spočítali sa medzi sebou, koľko ich je, a so ženami i deťmi ich bolo tisíctri. Odišli, stali pred Diokleci-

ánov súdny stolec a jednomyseľne vyznali: „I my sme kresťania! Nasledujeme našich otcov i pánov, ktorí preliali svoju krv za Christa. Démonom neslúžime a slepým, hluchým, nemým a bezduchým idolom sa neklaníme!“

Keď cisár zbadal, koľko ich je, veľmi sa rozzúrili, no spočiatku skrýval svoj hnev a prehovoril k nim láskavým slovom: „Prečo postupujete tak nerozumne a predávajú sa tak istej záhube? Radšej ma poslúchnite ako otca, ktorý vám chce len dobre a obetujte bohom. Tak uniknete tej nerozumnosti, ktorou sa nechal oklamať Eusébios i jeho priatelia a tak skončili takou strašnou smrťou. Avšak keď ma poslúchnete a obetujete nesmrteľným bohom, veľmi vás poctím a odbudujem a našou milosrdnosťou budete iste veľmi obdarení.“

Svätí však odpovedali: „O tvoje dary nežiadame a tvojich vyhrážok sa nebojíme, ale snažíme sa priniesť obeť chvály živému a pravému Bohu a ty, čo si si zaumienil s nami urobiť, urob čím skôr. Pre nás nie je nič drahšie ako Christos.“

Dioklecián, vypočujúc si slová mučeníkov, sa zľakol, aby ich odvážne slová nevyvolali v národe nepokoj, pretože videl, s akou veľkou odvahou obraňujú svoju vieru v Christa. Mávnutím ruky dal signál, aby ozbrojení vojaci obstúpili celý tento zbor kresťanov (medzi nimi bolo i veľa detí, ktoré matky ešte držali na rukách, niektoré mali

Nato mu svätí odpovedali: „Na-

nášmu Isusovi Christovi, skrze ktorého bolo všetko stvorené, a Jeho Svätému Duchu, preto nás neklam žiadnymi prísľubmi svojej pomínutelnej milosti! Nezmeníš naše rozhodnutie ani svojimi poctami, ani vyhrážkami! Nezriekneme sa viery v Christa, nášho Pána, ani sa nepokloníme bezduchým idolom, ktoré uctievaš! Nič si viac neželáme a nič si viac nevážime ako Isusa Christa, žijúceho na veky!“

nejaké divoké zvery sa vyrútili na kresťanov, zo všetkých strán zabíjali svätých mučeníkov. Nezľutovali sa nad nikým, dokonca ani nad deťmi, ktoré ešte ich matky kojili. Z tisíc troch ľudí neostal nikto na žive. Svätí Nikomidíjskí mučeníci boli umučení za Christa v roku 303.

Takto svätí Christovi mučeníci
v pravdivom vyznávaní Christa
ukončili svoj podvih 13. dňa v me-

siaci, ktorý Egypťania nazývajú Mechir, podľa nášho 7. februára v Nikomídií, ktorá bola metropolou

oblasti Bitánia za vládnutia Diokleciána. Nad nami vtedy kráľovať, ako teraz i na veky kraľuje a vždy bude kraľovať, Isus Christos, pravý Boh a Spasiteľ náš, ktorému nech bude sláva a chvála s Bohom Otcom i so Svätým, blahým a oživujúcim Duchom na veky vekov, amiň!

Svjatyji mučenicy Christovy,
iže v Nikomidii izbijennyji, molite
Boha o nas!

Podľa knihy *Žitija svjatych svjateľa Dimitrija Rostovskogo*

spracoval **Alexander Haluška**

Ikonografia sviatku Vznesenia sa Isusa Christa na nebo

Sviatok Vznesenia sa Isusa Christa na nebo patrí medzi pohyblivé sviatky, pretože dátum jeho sviatkovania sa každý rok mení v závislosti na dni sviatkovania sviatku Vzkriesenia – Paschy. Pripadá na štyridsiaty deň po Pasche, teda vždy vo štvrtok šiesteho týždňa po Pasche. Kedysi sa tento sviatok slávil spoločne so sviatkom Zostúpenia Svätého Ducha na apoštolov, no podobne ako sviatok Narodenia Christa, od 4. storočia sa slávi samostatne, presne podľa slov zo Skutkov svätých apoštolov, t. j. na štyridsiaty deň po Pasche. Tento sviatok je jedným z prvých kresťanských sviatkov, ktoré sa kresťanmi slávil. Sviatkovanie začalo už v 2. storočí. O tejto udalosti sa dozvedáme najmä z knihy Skutkov apoštolov 1, 9–12.

Vznesenie sa Boha, ktorý má ľudské telo – udalosť slávnostná, no zároveň aj smutná. Bohočlovek Christos opúšťa svojich učeníkov aj Matku, no zároveň prisľubuje príchod iného Utešiteľa a záro-

veň oznamuje svoj druhý príchod na konci vekov.

Najstaršími zobrazeniami sviatku sú zobrazenia pochádzajúce z 5. storočia z Ríma a miniatúry rano-kresťanských Evanجليí. Ikonografia sviatku sa storočiami výrazne nemenila.

Kompozícia ikony sa delí na dve časti. V hornej časti je zobrazený Spasiteľ v podobe sediaceho Pantokrátora, vôkol Jeho postavy je zobrazená okrúhla mandorla (sláva), ktorú z oboch strán držia dvaja (niekedy viacerí) anjeli. Spasiteľ vystupuje bez ich pomoci, aby sme pochopili, že je naozaj Bohočlovekom. Pravou rukou žehná a v ľavej drží zvitok, t. j. je prameňom blahodate a požehnania a zároveň aj spásenosného učenia. Horná časť ikony teda zobrazuje samotnú udalosť vystupovania Christa na nebo. V dolnej časti ikony je zobrazená

Cirkev – Bohorodička a apoštoli. Na úpätí hory v centre ikony je zobrazená Presväta Bohorodička ako symbol Cirkvi v pozícii Oranty, čiže s rukami pozdvihnutými k modlitbe. Pri nej z oboch strán stoja dvaja anjeli v bielom odeve – obaja poukazujú na Spasiteľa Christa

– jedínú Hlavu Cirkvi a prihovárajú sa k apoštolom (Sk 1, 11). Tí sa nachádzajú v dvoch šesťčlenných skupinkách po oboch stranách Bohorodičky. Apoštoli tu symbolicky predstavujú stĺpy Cirkvi, šíriteľov Evanjelia a učiteľov svojich pokračovateľov – biskupov. Veľmi zaujímavým detailom je, že na väčšine ikon Vznesenia apoštoli nemajú zobrazenú svätožiariu, čo je svedectvom toho, že na nich ešte nezišla blahodať Svätého Ducha – Utešiteľa, ktorý sa podľa Spasiteľovho prísľubu mal zjaviť v deň Päťdesiatnice. Svätožiariu na ikone má Spasiteľ, Presvätá Bohorodička a všetci zobrazení anjeli. Na vrchole Olivovej hory sa zvyknú zobrazovať odtlačky nôh Spasiteľa, pretože Jeho Vznesenie sa bolo naozaj od zeme na nebo.

Vo Svätom Písme sa nespomína, že na udalosti Vznesenia sa Christa na nebo bola prítomná aj Presvätá Bohorodička. No svedčí o tom cirkevná Tradícia a taktiež prirodzený fakt, že Božia Matka sprevádzala svojho Syna až po deň Vznesenia. Jej postavenie priamo pod Christom vytvára os ikony, jej ruky pozdvižené k modlitbe znázorňujú postoj, aký by mal mať k Christovi každý veriaci človek. Na rozdiel od apoštolov, ktorí úpenlivo hľadajú na odchádzajúceho Christa, tvár Presvätej Bohorodičky je pokojná. Ona prvá správne pochopila, že odchod Syna nie je definitívny, že bude neustále s nimi, hoci inou formou.

Na ikone je aj jedna historická prešmyčka. Apoštolov je dvanásť, hoci v dobe Vznesenia sa Christa na nebo ich tam toľko nemohlo byť. Judáš sa zabil a Matej ešte nebol pričlenený k 12. apoštolom. Ikonopisci tak doplnili počet apoštolom Pavlom, ktorý bol v tej dobe odporca Christových nasledovníkov. Ide o nadčasový pohľad ikonografie sviatku, ktorý zdôrazňuje teologické a symbolické poslanstvo udalosti. Apoštol Pavol dopĺňa plnosť apoštolov a ich služby, symbolicky tu predstavuje Cirkev z pohanov a je tu tiež preto, lebo sám na ceste do Damasku pri svojom obrátení videl Isusa Christa.

Ikona Vznesenia sa Isusa Christa na nebo sa v pravoslávnych chrámoch nachádza nielen na ikonostase v tzv. sviatočnom rade, ale zvyčajne aj na stene, ktorá sa nachádza nad začiatkom oltárnej časti chrámu, nad alebo za ikonostasom.

Protodiakon Ján Husár

Použitá literatúra:

УСПЕНСКИЙ, Л. А.: *Богословие иконы Православной Церкви*. Москва 1997.

ЕВДОКИМОВ, П.: *Искусство иконы. Богословие красоты*. Клин 2005.

АЛЕКСЕЕВ, С.: *Иконописцы Святой Руси*. Санкт-Петербург 2008.

АЛЕКСЕЕВ, С.: *Энциклопедия православной иконы*. Санкт-Петербург 2007.

Ikona Božej Matky „Kozelščanskaja“

Táto ikona patrí k počtu čudotvorných ikon Božej Matky, ktoré boli preslávnené v neskoršej dobe. Udalosť, ktorá preslávila túto ikonu, sa stala nie tak dávno. Mnoho ľudí videlo ženu, na ktorú sa ako prvú vyliala čudotvorná blahodať tejto ikony – videli beznádejne chorú ženu, v ýznamní

lekári ju vyhlásili za neliečiteľnú, ale zaviala uzdravujúca blahodať Prečistej Panny – a stal sa zázrak.

Kozelščanská ikona bola v rodine grófa Vladimíra Iva-

noviča Kapnista a nachádzala sa, podľa mena, v dedine Kozelščina. 21. februára 1881 dcéra grófa, ktorá bola všetkými významnými ruskými lekármi uznaná za beznádejne chorú, sa vydala na cestu do Európy. No ako obyčajne, pred cestou

vyčistila odev n a ikone a vrúcne sa pred ňou pomodlila. Zrazu pocítila príliv životnej sily a bola uzdravená. V dome bolo mnoho hostí. Pribehli na krik

a uvideli, že mladá grófkka zdravo chodí. Všetci lekári, ktorí prezerali grófkku, nevedeli nájsť vedecké vysvetlenie tomu, čo sa stalo. Zázraky a uzdravenia pri tejto ikone

sa zapisovali a dvadsaťjeden zázrakov bolo preverovaných komisiou. Jeden chlapec sa dokonca uzdravil pred očami komisie.

Veriaci sa s vierou a modlitbou pri tejto ikone uzdravujú z mnohých telesných chorôb. Sviatok tejto ikony je ustanovený na 21. februára/6. marca.

Modlitba:

Bohoródice Dívó Pre-neporúčnaja Máti Christá Bóha nášeho, Zastúpnice vsehó róda christiánskaho! Čudotvórnij ikóni Tvojej blahohovíjno predstojášče, mólim Ťa, uslyši nas moľáščichsja Tebí: prijímí blahodarénija náša nedostójnaja o vsich neizrečenných Tvojích k nam blahodíjáníjich, v místi sem i vo mnóhich vésjach i hráďich zemlí Rossíjskija jávlennych i jávlájemych; Ty bo jesí boľných iscilénije, skorbjáščich uťišénije, zablúždšich ispravlénije i vrazumlénije. Búdi vsim nam pokrýv i uťišénije, pristánišče ot vsjákich zol, bid i obstojánij, ot hláda, trúsa, potópa, ohňá, mečá, našéstvija inopleménnik, smertonósnyja jázvy i ot zlych čelovík ozloblénija. O Premilosérdaja Máti, búdi prísno molítvennica

ľubveobíľnaja o blahostojániji svjatáho chráma sehó, o míri i tišiňi žíteľstva obščíny sejá, ukripí i podderží svjaščennodíjstvujuščija i služáščija vo svjaťím chrámí sem. Osiní vsederžávnym pokrývom Tvojím strojíteli i blahotvoríteli svjatýja obíteli sijá, vzdážd' im víčnymi dáry ščedrót Tvojích, zastupí ot vsjákija napásti i sochraní s víroju i blahohovínijem pritekájuščija k čudotvórnej ikóni Tvojej i moľáščijasja Tebí s ľubóviju zdí i na vsjakom místi. Voznesí molítvy náša, jáko kadílo blahovónnoje, ko Prestólu Vsevýšňaho, dárujuščaho nam zdrávi-je, dolhodénstvije i v trudích blahočestívych pospišénije, da Tvojím okormlénijem upravľajemi, i pokrývom Tvojím osiňajemi, proslávím Otcá, Sýna i Svjatáho Dúcha i Tvoje máterneje o nas zastuplénije vsehdá, nýňi i prísno i vo víki vikóv. Amíň.

Juliána Polakovičová

Otázka: „Počuje diabol našu spoved?“

Odpoveď: „V opísaní života sv. Vasilja Blaženého sa píše, že keď išiel okolo chrámu, hádzal kamene, a, naopak, keď išiel okolo krčmy, tak sa klaňal. Príčinou tohto jeho čudného správania, ktorému takmer nikto nerozumel, bolo to, že tých ľudí, ktorí išli do chrámu úprimne sa pomodliť a prijať sväté Tajiny, museli démoni nechať, vzdialiť sa od nich a čakali na nich pred chrámom, kde po nich bl. Vasilij hádzal kamene. Naopak, tých ľudí, ktorí išli do krčmy tráviť čas v opilstve, prejedaní sa a prázdnom hovorení, opúšťali anjeli, ktorí na nich čakali pred krčmou, kde sa im bl. Vasilij klaňal. Z tohto rozprávania vidíme, že démoni nemajú prístup k človeku, ktorý činí pokánie a úprimne a s vierou pristupuje k sv. Tajine pokánia, ktorej dôležitou súčasťou je spoveď. Aj na rôznych ikonopisných vyobrazeniach spovedajúceho sa človeka môžeme vidieť ako od človeka, ktorý pristúpil k spovedi, rýchlo utekajú démoni, ktorí sú symbolicky vyobrazení ako hady, ktoré utekajú od spovedajúceho sa človeka rýchlo preč. Poznať túto pravdu je dôležité preto, aby sa človek nebál povedať na spovedi všetky svoje hriechy, aby sme vedeli, že Satan naše slová na

spovedi nebude môcť zneužiť. Spoveď je, naopak, to, čo Satanovi berie moc nad nami a obmedzuje jeho prístup k nám a to aj napriek tomu, že naša spoveď ho nadovšetko znepokojuje a hnevá. Nebezpečné nie je povedať hriechy na spovedi, ale, naopak, zatajiť nejaký hriech. Nevyspovedaný hriech môže zničiť aj veľmi zbožného človeka a pripraviť ho o roky námahy a duchovného snaženia. Na nevyspovedanom hriechu už padli mnohí inak veľmi snaživí veriaci, ktorým sa po čase rozpadol celý duchovný život práve kvôli tomu. Nevyspovedaný hriech je ako časovaná bomba, ktorá raz musí vybuchnúť a zničiť všetko, pretože má silu rozkladať človeka zvnútra a táto jeho sila nebola zničená pokáním a spoveďou. U nespovedajúcich sa alebo neúplne sa spovedajúcich ľudí môžu hriechy celé roky rozvracať ich dušu a končí sa to katastrofou, pretože duchovný život má svoje zákonitosti, ktoré pôsobia bez ohľadu na to, či ich človek uznáva alebo nie, či v nich

verí alebo nie. Na spovedi je preto potrebné povedať úplne všetky hriechy bez akýchkoľvek obáv pred Satanom alebo kňazom. Jedine, čo netreba spomínať, sú iní ľudia, ktorí boli účastní pri našich hriechoch, a nepotrebné detaily.“

Jerej Štefan Pružinský

Historický záchvat

Muž, ktorý sa so svojím priateľom rozprával o tom, ako sa predošlého dňa pohádal s manželkou, nakoniec poznamenal: „Ach, nenávidím takéto hádky. Zakaždým, keď sa pohádame, má historický záchvat.“

Priateľ odpovedal: „Asi si sa pomýlil. Chcel si povedať hysterický záchvat.“

„Nie, nie,“ trval na svojom prvý muž. „Chcel som povedať historický, pretože vždy, keď sa hádame, začne vyťahovať všetky moje minulé hriechy a používať ich proti mne!“

Moje staré hriechy, o ktorých sme boli presvedčení, že sú už dávno odpustené, sa správajú ako korková zátka. Vždy, keď sa ich snažíme potopiť, znovu vyplávajú na povrch a zvyčajne v tej najnevhodnejšej chvíli.

Nie je ani také ťažké povedať „odpúšťam ti“. Oveľa ťažšie je vymazať to zo svojej pamäte a správať sa tak, akoby sa vôbec nič nestalo.

Pamäť je zvláštne sito: zachytáva všetko dobré o nás a všetko zlé o ostatných. (Wieslaw Leon Brudziński)

Z knihy Život je zaujímavý – 15 povzbudzujúcich kapitol zo života.

Deti pavúka

Hneď po príchode na chatu začala mama štvorročného Mareka poľovať na pavúky a strhávať pavučiny.

Do poľovačky zasiahol Marek: „Ale pavúčikov nezabíjaj.“

M a m a mu na to: „Ty nevidíš, akí sú ohavní?“

Marek: „Ale pre svoje maminky sú milučkí.“

„Boh je otec, ktorý miluje ako mama“, povedalo dievčatko na hodine náboženstva.

Možno v sebe nájdeš veľa vecí, ktoré sa ti nepáčia. Ale pre Boha si tým najkrajším stvorením vo vesmíre.

Z knihy Bruno Fererro – Štyridsať príbehov z púšte (Malé príbehy na potešenie duše).

Radka Baková

Zakázané ovocie

Nič nemohlo prekaziť šťastie Adama a Evy v rajskej záhrade. Aspoň sa tak zdalo.

Existoval však niekto, kto chcel prekaziť, čo Boh stvoril. Bol to Boží nepriateľ diabol. Nenávidel všetko, čo bolo dobré a pekné. Jedného dňa riekol had, najúlisnejší zo všetkých zvierat v záhrade, Eve: „Skutočne vám Boh povedal, že nesmiete jesť z týchto prekrásnych stromov?“ „Ó, nie!“ odpovedala

Eva. „Môžeme jesť zo všetkého koľko chceme, iba z tamtoho stromu nie. Boh povedal, že ak budeme z neho jesť, zomrieme“. „To nie je pravda“, zaspel had. „Boh vie, že keď budete jesť z toho stromu, stanete sa múdrymi ako on. Preto vám to zakázal.“ Tu pozrela Eva na šfavnaté plody, ktoré viseli na zakázanom strome, inými očami. Aké sú krásne! Predstavovala si, aké by mohli byť chutné. Uvažovala, že by bolo nádherné byť takou múdrou ako sľuboval had. Rozhodla sa: rýchle odtrhla jeden

zo zakázaných plov-

dov, zahryzla

doň a podala

ho Adamo-

vi, aby tiež

ochutnal.

No na-

m i e s t o

múdrosti

a šťastia

pocítila bie-

du a hanbu.

Neposlúch-

la Boha, svojho

Stvoriteľa a Pri-

ateľa. Keď sa zvečerilo,

kryli sa pred ním. Hanbili sa,

lebo boli neposlušní. Veľkými

listami pokryli svoje nahé telá

a tíško sa ukryli v kroví. Predtým každý večer netrpezlivo očakávali, že sa im Boh láskavo prihovorí, teraz sa báli dobre známeho hlasu. Napokon Pán zvolal: Kde si, Adam? Adam a Eva váhavo vyšli z úkrytu. Dlho a smutne hľadel Boh na previnilcov. „Prečo sa skrývate?“ spýtal sa. „Hanbíme sa,

svetlil, že svojou neposlušnosťou zničili raj. „V obilí a medzi kvetmi vyrastie trnie a burina. Bude treba tvrdo a namáhavo pracovať. A čo horšie: nemôžete viac žiť v tejto záhrade“, riekol Boh. „Sami ste sa rozhodli konať podľa vlastnej vôle. A to značí, že ste sa rozhodli od mňa odísť. Musíte si teraz nájsť

lebo sme nahí,“ zajakával sa Adam. Kto vám povedal, že ste nahí, spýtal sa Boh. Jedli ste zo stromu poznania dobra a zla?“ „Nie je to moja vina,“ povedal Adam, „Eva ma naviedla.“ „Nie je to moja vina“, odpovedala Eva. „Ľstivý had ma naviedol.“ Pán Boh im vy-

na svete svoju vlastnú cestu. A keď zostarnete, zomriete.“ Adamovi a Eve oťaželo srdce, keď opúšťali čarovnú rajskú záhradu. A Boží anjeli s hociakým mečom strážili vchod do raja, ktorý mal byť pre ľudí navždy stratený.

Janka Kobanová

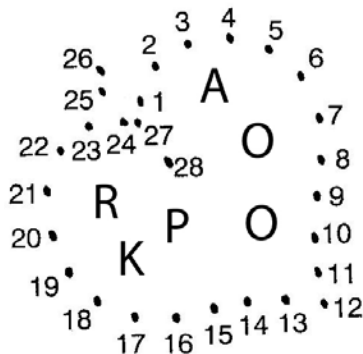
Milí Istinkáci! Aká by to bola Istina, ak by sme pre Vás nemali niečo pripravené? Aj tentokrát vás čaká zopár úloh. Tak smelo do riešenia!

1. V tejto prvej úlohe si preveríme vašu pozornosť a vedomosti. Zoraď do správneho poradia, ako nasledujú za sebou nedele.

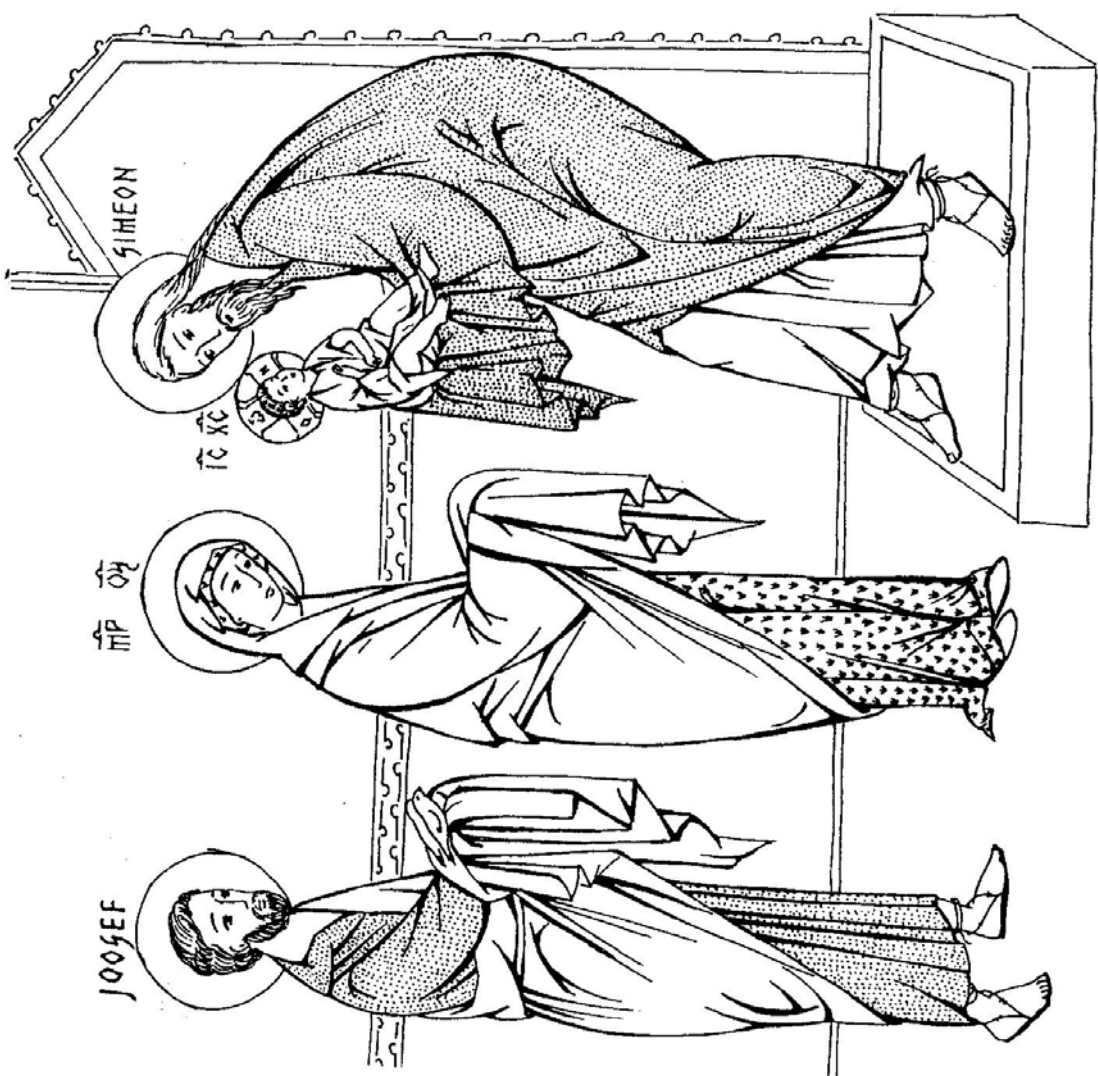
Nedíľa mjasopústnaja, Nedíľa mytarjá i fariséja, Nedíľa syropústnaja, Nedíľa blúdnaho sýna.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

2. V tejto úlohe si otestuj svoju šikovnosť a pospájaj čísla a vznikne ti obrázok, v ktorom sa vo vnútri schováva slovíčko, tak ho skús vylúštiť.

3. Posledná úloha je veľmi jednoduchá - vezmi farbičky a vymaľuj si obrázok.

ОУЖ

ОУСПЕНІЕ

Uspénije
(Zosnutie)

[U]

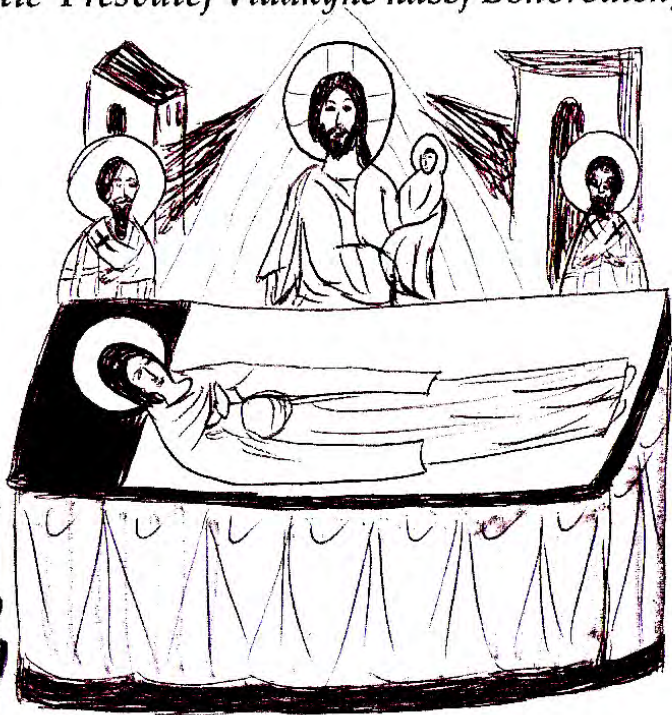
ОУСПЕНІЕ ПРЕСВѢТА ВЛЧЦЫ НАШЕЈ БЦЫ – Uspénije
Presvjatýja Vladýčicy nášeja Bohoródicy
(Zosnutie Presvätej Vládkyne našej Bohorodičky)

ОУЧѢЛЬ
učitel'
(učiteľ)

ОУЧЕНИКЪ
učeník
(žiak)

ОУГОДНИКЪ
uhódnik
(obľúbenec)

У – 400

ОУЎСТЪ ТВОИХЪ, ЯКОЖЕ
 СВѢТЛОСТЬ ОГНА, ВОЗСІАВШИ
 БЛАГОДАТЬ, ВСЕЛЕННЮ
 ПРОСВѢТИ: НЕ СРЕБРОЛЮБІА
 МІРОВИ СОКРѢВНИЦА СНИСКА,
 ВЫСОТЪ НАМЪ СМІРЕНОМЪДРІА
 ПОКАЗА, НО ТВОИМИ СЛОВЕСИ
 НАКАЗЪА, ОТЧЕ ІОА́ННЕ
 ЗЛАТОУ́СТЕ, МОЛИ СЛѢ́ВА ХРІ́СТА
 Б҃ГА І́ПСО́УСА ДУ́ШАМЪ
 НА́ШЫМЪ.

Úst tvojích, jákože svítlost ohňá, vozsijávši blahodát,
 vselénnuju prosvití; ne srebroľúbija mírovi sokróvišča sniská,
 vysotú nám smirenomúdrija pokazá, no tvojími slovesy
 nakazúja, ótče Joánnе Zlatoústе, molí Slóva Christá Bóha,
 spastísja dušám nášym.

Blahodať, ktorá zažiarila z tvojich úst, ako pochodeň
 osvietila (celú) zem: uschovala svetú poklady nezištnosti,
 ukázala nám vznešenosť poníženosti: no tvojimi slovami
 vychovávajúc, otec Ján Zlatoústy, pros Slovo - Christa Boha,
 aby spasil naše duše.

Radost večernej Eucharistie

*Časť príhovoru otca Alexandra
Schmemmanna k príprave na Veľký
Pôst a vítaniu Svetlého Christovho
Vzkriesenia.*

V mene Otca i Syna i Svätého Ducha. Amen.

Osobitné miesto vo Veľkom pôste patrí Liturgii Vopred posvätených Darov. Pre túto liturgiu je charakteristické, že je to večerná bohoslužba. Presnejšie povedané – ide o Eucharistiu po večerni. V dávnych dobách tejto

boho-
službe
nepat-
rí lo-
tolko
s ú-
časnej
v á ž-
nos-
ti, jej
priro-
dzený
vzťah
s ve-
čer-

ňou bol ešte zreteľnejší. Preto prvá otázka sa týka práve tejto charakternej črty liturgie, spojenej s večerňou.

Pravoslávna tradícia vyžaduje dodržanie pôstu pred Eucharistiou. Tento všeobecný princíp objasňuje to, že Eucharistia, na rozdiel od všetkých iných bohoslužieb, nemá svoj presne stanovený

čas, ale čas jej uskutočnenia závisí najmä od daného dňa, v ktorý sa vykonáva. Tak na väčšie sviatky podľa typikonu, čiže podľa cirkevných pravidiel, je stanovené slúžiť liturgiu skoro ráno, lebo vsenočným bdením (večerná, utreňa, časy - pozn.) je nahradený pôst pre tých, ktorí sa pripravujú na Eucharistiu. Ak je sviatok menší, bez vsenočného bdenia, Eucharistia sa uskutočňuje neskôr tak, aby sa slávenie Tajomstva (liturgie - pozn.) ukončilo na poludnie. V tie dni, kedy je stanovený strohý

(úpl-
ný)
pôst,
k Eu-
cha-
ristii,
ktorá
je teda
naruš-
ením
pôstu
- pri-
stu-
puje
sa až

popoludní. Žiaľ, v súčasnosti sú tieto pravidlá zabudnuté a často zanedbávané, aj keď ich význam je jasný: Eucharistia býva vždy zavŕšením prípravy k nej, je naplnením očakávania a preto čas jej slúženia je zviazaný s časom pôstu, ktorý je prípravou na ňu. Pôst sa teda buď zamieňa vsenočným bdením, alebo by mal byť dodr-

žiavaný individuálne. Počas Veľkého pôstu - stredy a piatky sú dni úplného zdržiavania sa, preto Eucharistia, ako zavŕšenie pôstu, sa slúži za večernou bohoslužbou.

Podľa cirkevných pravidiel, v stredy a piatky Veľkého pôstu sa predpisuje úplné zdržiavanie sa od jedla do západu slnka. A práve tieto dni Veľkého pôstu sú vybrané pre Eucharistiu, ktorá je hlavnou zbraňou vo veľkopôstnom duchovnom boji. Tieto dni osobitne napätého duchovného i fyzického zápasu sú posvätené očakávaním Prijímania Tela a Krvi Christových. A toto očakávanie nás podporuje v našom zápase, tak duchovnom, ako i fyzickom. Cieľom tohto zápasu je radosť z očakávania večernej Eucharistie. „Pozdvihnem oči moje k horám, odkiaľ príde pomoc“ (Ž 120).

Akým vážnym a serióznym sa stane deň, ktorý som nabádaný prežiť v bežných povinnostiach, no ktorý súčasne celý prechádza

vo svetle blížiaceho sa stretnutia s Christom. Ako všetko to obyčajné a bežné, naplňajúce moje každodenné prežívanie, to, na čo som zvyknutý a tiež to, čomu nevenujem žiadnu pozornosť, dostáva nový význam. Každé slovo, vypovedané mnou, každý skutok, každá myšlienka, prichádzajúca mi na um, stávajú sa vážnymi, jedinečnými, neopakovateľnými. Buď sú vo svojej podstate spojené s očakávaním Christa, alebo mu protirečia. Čas, ktorý obyčajne tak ľahko utrácame, získava skutočný význam – ako čas spásy, alebo čas záhuby. Celý náš život sa stáva tým, čím bol po príchode Christa na Zem – vznesením sa k Nemu alebo obrátením sa od Neho do

tmy a záhuby.

Шмеман Александр, прот.:
Радость вечернего Причащения.
Dostupné na: <http://shmeman.ru/modules/myarticles/article_storyid_340.html>

Pripravila **Zuzana Repková**

Dorohy brafa i sestry!

Po vŕŕkych tych radostnych dňoch nas svjata naša Cerkov pomaly pripravuje na tot čas velikoho postu. Evanhelije mjasopustnoj neděli nas poučaje v ŕim, koly prijde Syn Čelovičeskij vo svojej slavi, sudity nas ľudej živych i mertvych v tot straŕnj i sudnj deň. Jak prijde Christos po druhj raz na svit, neprijde tycho, jak prijšol pervyj raz, ale vo velikij slavi. Tou slavou sja dumat slava, kotru mal Christos vo vičnosti, iši pred stvoriňom svita, slava pobiditeľa nad dijavolom a smerťou. Vin neprijde sam, ale so vsimi svjatymi anhelami. A jak prijde Hospod' vo vsej svojij slavi i sjadet na prestoli, vtodi predstanut pred Nim vsi narody i oddilit jednych od druhych, tak jak pastyr oddiljuje ovci od kozlov. Tym, kotry budut stojati po pravi strani, povist: „Prijdite blahoslovennyji Otca mojeho, naslidujte Carstvo uhotovannoje vam od stvoriňa svita.“ Hospod' prizyvajet pravednikov. To znamenat, že Boh iši do stvoriňa čelovika pripravil jomu Cárstvo. Christos jak spravodlivyj sudca nam objasňuje zašto bude právednikom dano Cárstvo nebesnoje: „Vzalkachsja bo i dáste mi jásty, vozžadachsja i napojíte mja, stránen bych i vvedóste mene, náh i odijáte mja, bólen i posítíte mene, v temnici bych i prijdóste ko mni.“ Jakyj je zmysel toj vety, kotru povil Christos? Svjatj Nikolaj Velimirovič na to bisiduje tak. Hospod' Boh nepotribuje od nás nič pro sebe. Bo nemože prosity chlib tot, kotryj ho stvoril,

nemože prosity vodu tot, kotryj ju tiž stvoril, nemože byty nahyj tot kotryj oblik vŕytko svoje stvoriňa, nemože byty chvoryj tot, kotryj davat zdravlja, nemože byty v temnici tot, kotryj vŕytkomu vládně. No jedyne što od nás potribuje, jeŕ umjahčěniě našich tverdyh serdec. Hospod' može zrobity naraz vsich ľudej bohatymi, sytymi, odijannymi i zdravymi. Ale Vin dopuŕŕat na ľudi holod, smed, choroby, ŕažkosty i problemy z dvoch pričinoch. Po perŕe žeby toty, kotry terpjat, vsi s terpežlivostí umjahčali svoji serdca a dumali na Boha s viroju i molitvoju. Po dalŕe, žeby toty, kotry ničoho nepotribujut' bohatiji, sytyji, odijanyji, zdorovyji, siľnyji i slobodnyji vidili trapiňa ľudej a miloserdjem umjahčali svoji serdca i v čudžim stradaniji vidili svoje stradanije. Proto od nas Hospod' chočet miloserdie, kotre je nad vŕytko ostatne, bo jedyne ono jeŕ puť i sposib vernuť sja čelovika ku viri v Boha, nadiji na Boha a ľubvi ku Bohu. Dalŕj zmysel sja tykať Christa v nas samych. V naši mysli, v našych zmysloch i v našych serdcach. Hospod' ich nazyvajet malymi či menŕimi svojimi braťjami. Ked naš rozum je holodnjy po Bohu a my mu dáme duchovni najisty, to jak keby sme dali Christovi v sobi. Ked naše serdce je hole po duchovni stranki a my ho oblečeme miloserdjem, to jak keby sme oblekli Christa v sobi. Ked je naša duŕa chvora a je v temnici našych zlych dil, spomjanme sobi na ŕu i navŕtivme ju, vtodi jak keby sme navŕtili Christa v sobi.

Každýj čelovik mat v sobi pravednika i hrišnika. Ale tot právednik, kotryj je v nás, jest menšyj brat Christov a tot hrišnik je Joho protivnik. A proto vtodi, ked pravednik v nas bude vyše od hrišnika v nas, vtodi by sme mohli povisty, tak jak povil apostol Pavel: „ Uže ne ja živu, no žije vo mni Christos.“

Tym kotry budut stojaty po livi strani, Hospod' povist: „ Idite od mene proklatyji v ohoň vyčnyj, uhotovanyj djavolu i anhelam jeho.“ Tak isto jak právedniki mali na vyber počas života na zemli sja približyti abo oddjaliti od Boha, tak i hrišniki mali totu možnosť. Ale rozum hrišnikov byl mračnyj, serdce kamjanoje a duša obernuta ku zlu čiže djavolu. Ich serdca sja nedali nyčim umjahčity. Any priklad Christa i Joho svjatyh uhódnikov nemih obernuty ich dušu od djavola. I tak jak byli oni nemylostivyyi ko Christu v bratoch svojich, tak byli nemilostivyyi i ko Christu v samych sobi. I tot menšyj brat Christov, kotryj v nich žil, to jest právednik, byl razpjatyj i zabityj a hrišnik a bezakonyk v nich, vyšol z toho boja jak vífaz. No što mat robity Hospod' s takymi, kotry vyhnali zo sebe Cárstvo Bóžije? Može ich zavolaty ku sobi?Nemože..... , protože sja stali dobrovol'ni sluhami djavola. I proto im bude dano joho carstvo – ohoň vičnyj, kotryj byl pripravenyj pro djavola i joho sluhom. I pidut vsi hrišniki v muku vičnuju a právedniki v život vičnyj. Dorohyyi braťa i sestry, jak možeme chapaty što jest ohoň vičnyj? Kaž-

dýj čelovik i joho duša je tvorenijem Božim . To znamenat, že čelovik byl stvorenij Bohom , by mih žity v spo- ločenstvi s Nim. A ohoň vičnyj – ad je misto, de nejest Boha. No i duša, ked bude veržena do adu, de nebude Boha, bude proživaty ťažky muky, kotry sja bez Boha nedajut zvládnuty. A kedže duša je nesmerteľna, toty muky sja nebudut daty zastavity ani zmenšity. Tam, de jest život, tam nit muky a de je muka, tam nit života, kotryj predstavuje Carstvo nebesno- je. Vidyme u mnohych svjatyh, kotry znali što jest pripravene pro nas v Carstviji. Hmerali za Christa, išli na strašny muky, kotry sobi my dneska ani nezname predstavity. A na otazku čom iduť dobrovol'ni i dokonca s radoštu na smert' za Christa, odpovidali, že by sja dali mučity cilyj svij život tu na zemli, len žeby byli v Carstviji nebesnim spolu so svojim Spasiteľom. I tak vidyme što je to naš korotkyj život proti vičnosti. Tak isto máme na vyber najty v sobi pravednika abo hrišnika, kotryj nas privede do Carstva ku Bohu abo do adu ku djavolu. Proto budme rozumny i neprestajno majme na pamjati i v očach obraz strašneho suda, kotryj privil ku pokajaniju nejednoho hrišnika. Žijme každýj den tak jak právedniky, bo nichto neznat dňa i noči koly prijde Syn Čelovičeskyj sudity nas po dilom našim. Ale to už bude neskoro. Bo vtodi už nebudeme maty možnosť sja pokajaty. Amiň.

Christos posredi nas!

Povedali mi, že nejestvuješ a ja som im ako hlupák uveril. Ale pred-
včerom som v jame, po bombe videl Tvoje nebo. Zrazu som si uvedo-
mil, že ma klamali. Keby som sa pousiloval pozrieť lepšie na veci, ktoré si
stvoril, bol by som hneď pochopil, že odmietajú nazvať mačku mačkou.
Zvláštne, že som sa musel dostať do pekla, aby som mal kedy uzrieť tvoju
tvár. Veľmi Ťa mám rád... Chcem, aby si to vedel. O chvíľu sa tu rozpúta
strašná bitka. Ktovie...možno že dnes večer prídem k Tebe. Neboli sme
doteraz dobrí priatelia a ja sa Ťa, Bože môj, pýtam, či ma budeš čakať pri
dverách. Pozri ako plačem! Práve začínam fňukať. Kiež by som Ťa spo-
znal skôr... Poďme, už musím ísť. Je to smiešne: odkedy som sa s Tebou
stretol, už sa nebojím umrieť.

Dovidenia!

(Modlitba z batohu vojaka, ktorý umrel roku 1944 v bitke)

Bol raz jeden ateista, ktorý sa
všade vychvaľoval, že on neverí
v Boha. Raz sa mu však stala auto-
mobilová nehoda. Narazil, vyletel
z auta a ostal visieť nad priepasťou
na konári. V zúfalstve začal kričať
na Boha:

- *Pomôž mi, prosím Ťa, pomôž mi!*
- *Prečo na mňa kričíš, keď si celý život*
tvrdil, že neexistujem?
- *Už to viac nikdy nepoviem! Verím, že*
si, len mi, prosím Ťa, pomôž!
- *Takto hovoria všetci, ale keď sa dosta-*
nú z nebezpečenstva, už na mňa za-
budnú.
- *Ja nikdy nezabudnem! Budem Ťa po-*
slúchať, budem veriť každému Tvojmu
slovu!
- *Uveríš každému môjmu slovu? No*
dobré. Pusti sa konára a ja Ťa zachrá-
nim.
- *Pustiť sa konára? Taký blázon zasa*
nie som.

Istým spôsobom veríme všetci.
Aj tí, čo si myslia, že neveria, aj tí

veria. Ráno idem do školy a sad-
nem si do autobusu a verím vo-
dičovi, že nezadrieme. Inokedy
cestujem vlakom a verím rušňovo-
dičovi, hoci som ho nikdy v živote
nevidel. Do jeho rúk vkladám svoj
život. Milión úkonov dennodenne.
Pri viere v Boha ide o niečo iné.

Treba hneď pripomenúť, že
v Boha verí skutočne iba ten, kto
aj Bohu verí. Veriť v Boha zname-
ná visieť na konári nad priepasťou
a volať k Nemu o pomoc. Veriť
Bohu znamená ten konár na Jeho
slovo pustiť a dôverovať, že On ma
zachytí. Zveriť mu jednoducho svoj
život. To znamená, že pravý život
a pravá viera začína tam, kde sa
človek pustí svojho konára, ktoré-
mu dôveruje viac ako Bohu, a pýta
sa, ako čo najlepšie vyplniť Božiu
vôľu. Každý z nás má svoje konáre,
svoje istoty, každý z nás sa niečoho
ešte veľmi drží.

Zuzka Sadilková

Slovo k oslavám světového dne BPM

Sláva Isusu Christu!

Drahý vладыko, důstojní otcové, bratři a sestry!

Je mi velkou ctí, že se mohu účastnit vašich oslav Světového dne pravoslavné mládeže. Oslavy jsou slavnostním vyvrcholením a symbolickým završením celé roční práce, námahy a aktivit, které v rámci činnosti BPM na Slovensku činíte. Mohou být událostí, kdy děkujeme Hospodinu Bohu za Jeho požehnání, které vám v hojnosti posílá, o čemž jako nestranný host můžu svědčit. Činnost vás všech, celého BPM na Slovensku, kterou s velkým odhodláním, sebeobětováním a láskou k Bohu provádíte, je pro nás v České republice velkým povzbuzením a inspirací v naší práci. Někteří z vás dokonce v předešlém roce neváhali a razili stovky kilometrů, aby nás podpořili, potěšili a pomohli nám v průběhu našich akcí. Za to jim patří upřímné a srdečné „spasi Hospodi“. My v České republice si toho velmi ceníme a jsme vděční, že se máme na koho obrátit a můžeme se mnohému naučit právě od vás – jak říkáme „našich“ slovenských mládežníků. Spolu všichni tvoříme jednu místní pravoslavnou církev, jsme údy jednoho Kristova mystického Těla, a mým velkým přáním by bylo, aby se postupně tyto vztahy mezi vámi na východě a námi na západě prohlubovaly a upěvňovaly. Bylo by jistě bohumilé, kdyby se pomalu

začali formovat mládežnické skupinky i na západním Slovensku, které s námi sousedí a je dobře dostupné z Moravy. Dali by se pořádát společné česko-slovenské akce, které by mohli přispět k většímu rozhledu mládežníků, k vzájemnému semknutí a duchovnímu posilnění a uvědomění v místech, kde bylo svaté Pravoslaví před mnohými staletími vykořeněno a nyní se opět začíná pomalu rozvíjet.

Dovolte mi, abych vám popřál do dalších let života Bratrstva především hojnost požehnání od Hospodina Boha, aby se srdce vás všech i srdce budoucích mládežníků, kteří naváží na vaši práci, vždy radovala z toho, že není lepšího využití času, než věnovat ho Bohu a svým bližním. Aby vás milostivý Bůh učinil šťastnými, že se můžete i svým dílem, každý jak může, zapojit do bohumilých aktivit v rámci BPM na Slovensku! Nechť vaše bratrstvo roste a rozvíjí se k větší slávě Boží!

Christos posredi nas!

Martin Létal
prezident Bratrstva pravoslavné
mládeže v České republice

Festival pravoslávnej mládeže v Budapešti

V dňoch 9. – 11. decembra sa v Budapešti uskutočnil medzinárodný „Festival pravoslávnej mládeže“ s témou: „Svätí našej doby“.

Na tomto stretnutí sa zúčastnili mládežníci z Bulharska, Srbska, Švajčiarska, domáci mládežníci z Maďarska a, samozrejme, naši mládežníci zo Slovenska.

Na piatok bola naplánovaná spoločná modlitba a exkurzia po starobylej Budapešti. Sobotné ráno boli mládežníci účastní na bohoslužbách v rumunskom pravoslávnom monastieri, v ktorom prebiehali aj veľmi zaujímavé prednášky a besedy. Bol vytvorený, samozrejme, aj priestor na občerstvenie, spoločný rozhovor i spoznávanie rôznych mládežníckych aktivít. Prednášky boli venované osobe starcov Porfiria a Sofronija, athoských mníchov, ktorí sa v posledných rokoch stali duchovnými vodcami mnohých veriacich v Grécku, Anglicku

a prakticky po celom svete. Ďalšia prednáška rozoberala osobnú skúsenosť prednášajúceho, jeho zaujímavú a mnohokrát kľukatú cestu k pravej viere v Isusa Christa, k svätému Pravoslávniu.

Sobotňajší večer sme v tomto monastieri venovali modlitbám a vsenočnému bdeniu, po ktorom sa na spoločnej večeri rozprúdili mnohé rozhovory a, samozrejme, nechýbal ani kultúrny program, ktorý si pripravili mládežníci, každý za svoju krajinu.

Nedeľňajšou svätou liturgiou a spoločným obedom bolo toto milé európske stretnutie pravoslávnej mládeže združenej pod SYNDESMOS-om ukončené. Liturgia sa slúžila v maďarskom, rumunskom, cirkevnoslovanskom i gréckom jazyku.

Mládežníkom z bratstva Móriss ďakujeme za prípravu tohto medzinárodného stretnutia a tešíme sa na ďalšiu spoluprácu.

Alexander Haluška
prezident Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS

Novoročné stretnutie pravoslávnej mládeže vo svätej Počajevskej Lavre

V dňoch 31. decembra až 2. januára 2012 sme my, mládežníci z Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS, mali možnosť zúčastniť sa na výnimočnom stretnutí pre pravoslávnu mládež v Sväto–uspenskej Počajevskej lavre.

Okrem nádherných duchovných zážitkov, ktoré iste každý člo-

vek zakúsi pri čudotvornej ikone Bohorodičky či mošbach svätých prepodobných otcov Jova a Amfilochia, v nás zanechali nezabudnuteľné stopy aj mnohé stretnutia a rozhovory s mladými ľuďmi, ktorí podobne ako my, sa snažia byť aktívnymi členmi Cirkvi Kristovej. Bolo pre nás neskutočne povzbudzujúce vidieť také veľké množstvo mladých pravoslávnych, ktorí sú ochotní a pripravení venovať Bohu i blížnym svoj čas, svoju

pozornosť.

Prvý večer nášho stretnutia sa predstavitelia 14 miestnych mlá-

dežníckych Bratstiev z Ukrajiny a zástupcovia Bratstiev z Bielorus-

ka, Moldavska, Ruska a, samozrejme, Slovenska, stretli na malej prezentácii činnosti jednotlivých Bratstiev. Diskusia bola zameraná na možnosti spolupráce i formou rôznych aktivít, ako i spolupráce v sociálnej otázke a taktiež boli načrtnuté aj isté problémy

týkajúce sa evanjelizácie a katechizácie mladých pravoslávnych ve-

riaciach.

V noci nasledovalo spoločné

privítanie nového roka a liturgia v chráme Počajevskej seminárie.

Po obede všetkých účastníkov tohto stretnutia prijal vladyka Sergej, biskup Ternopoľský, ktorý sa v chráme Položenia rízy Presvätej Bohorodičky prihovoral všetkým mladým. Vyslovil slová vďaky i uznania a vyzval mladých pra-

kov sme sa spolu vybrali koledami pozdraviť tiež mládežníkov z Černovec (Ukrajina).

Posledné chvíle v Počajevskej lavre boli venované pokloneniu sa miestnym svätyniam a poslednou zachádzkou pred odchodom domov bol skýť Svätého Ducha a monastiersky cintorín.

voslávnych ľudí k ďalšej aktivite a práci v Cirkvi Christovej. Upozornil na mnohé pokušenia, ktoré vplývajú na mladého človeka.

Večer bol pre mladých pravoslávnych pripravený výlet do monastiera svätej spravodlivej Anny.

Po večerni bola pre nás pripravená chutná pôstna večera, ktorá sa však už niesla v očakávaní koledníkov – mládežníkov z Rovného (Ukrajina). Po pohostení kolední-

Ďakujeme všetkým, ktorí pripravovali toto stretnutie i mládežníkom z Užhorodu, cez ktorých nám Hospodin Boh požehnal účasť na tomto stretnutí.

Nech milostivý Hospodin náš Isus Chrtistos ochraňuje všetkých tých, ktorí sa snažia pracovať s pravoslávnu mládežou, nech im daruje veľa síl, vytrvalosti i nápadov.

Alexander Haluška
prezident Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS

Oslava sviatku Sritenija Hospodňa – sviatku pravo- slávnej mládeže, na Pravos- lávnom kňazskom seminári

Dňa 14. februára 2012 sa na Pravoslávnom kňazskom seminári uskutočnilo veseľné bdenie, ako začiatok sviatku Sritenija Hospodňa (Stretnutia Hospodina so Simeonom). Tento sviatok je vyhlásený za Svetový deň pravoslávnej mládeže. Pripomínajú si ho mladí pravoslávni veriaci po celom svete. A inak tomu nebolo ani na Slovensku. Už v predstihu 28. januára 2012 sme sa spoločne zišli na oslavách tohto dňa.

V predvečer sviatku mládežníci pomohli vyzdobiť seminárny chrám svätého apoštola Jána Bohoslova. Do chrámu bola prinesená ikona Sritenija Hospodňa, ktorú Bratstvu podaroval nebohý vladyka, metropolita Nikolaj, a kópia mládežníckej ikony Presvätej Bohorodičky. Večerná i utreňa

prebehli v modlitebnom duchu za účasti mládežníkov, seminaristov, ale i veriacich z Prešova. Slúžili prot. Dimitrij Paster, špi-

rituál nášho Pravoslávneho kňazského seminára, otec archimandrita Serafim, prefekt Pravoslávneho kňazského seminára a protodiakon Ján Husár, prodekan Pravoslávnej bohosloveckej fakulty.

V nasledujúci deň, na samotný prázdnik Sritenija Hospodňa, sme boli účastní na slávnostnej svätej liturgii. Okrem vyššie spomínaných ju slúžil aj o. Vladimír Kocvár, odborný asistent na PBF PU. Mnohí pristúpili k svätej Tajine Eucharistie.

Otec Serafim na konci bohoslužieb pozdravil celé Bratstvo pravoslávnej mládeže i všetkých mládežníkov s ich sviatkom, priprial veľa Božej blahodate a síl do ďalšej práce na šírení Christovho Evanjelia.

Alexander Haluška

Zasadanie redakčnej rady

Dňa 13. februára 2012 sa uskutočnilo zasadanie redakčnej rady časopisu pravoslávnej mládeže Istina. Po úvodnej modlitbe boli predstreté pred redaktorov základné problémy a otázky, ktoré bolo treba riešiť na tomto zasadaní.

Doterajšia šéfredaktorka,

s e s t r a

L e n k a

K i m á -

k o v á ,

oznámi-

la svoj

odchod

z dote-

rajšieho

postu.

Redakč-

ná rada

na tento

post ďa-

lej na-

vrhla dvoch kandidátov, brata

Petra Polakoviča a brata Miro-

slava Humenského. Nasledo-

vali riadne voľby. V dvoch vo-

lebných kolách obaja kandidáti

skončili s rovnakým počtom hla-

sov, a tak ďalšia voľba prebehla

losom. Novým šéfredaktorom

časopisu pravoslávnej mládeže

Istina sa stal brat Peter Polako-

vič. Touto cestou mu k zvoleniu

gratulujeme a želáme mnoho

síl, nápadov i entuziazmu do

ďalšej práce. Sestre Lenke Ki-

mákovej zo srdca ďakujeme za všetku námahu i úsilie, ktoré za ostatné roky vynakladala pri tvorbe nášho časopisu.

Ďalším bodom programu bolo prehodnotenie práce redaktorov pre distribúciu. K bratovi Ľubošovi Omaskovi boli pridani ďalší dvaja redaktori, manželia Pavlenkoví, ktorí dobrovoľne a s radosťou prijali tento post.

to post.

T r e -

t í bod

progra-

mu bolo

riešenie

pomoci

v e d e -

nia po-

kladne

a ekono-

mickéj

stránky

Istiny.

Redak-

tori navrhli isté možné riešenia

no nateraz táto otázka i naďalej

ostáva otvorená.

Na konci boli novozvolení

šéfredaktor i redaktori pre dis-

tribúciu slávnostne vymenova-

ní do svojich funkcií a redaktori

spoločne poďakovali sestre Len-

ke. Záverečným mnoholitstvi-

jem bolo zasadanie redakčnej

rady časopisu Istina ukončené.

Alexander Haluška

Plnené lokše

Zemiaky uvarené v šupke
Múka podľa potreby
Soľ
Biela kapusta
Šampiňóny alebo iné huby
Cibuľa
Olej
Čierne korenie

Zemiaky nastrúhame, pridáme múku a vypracujeme cesto na lokše.

Cibuľu pokrájame nadrobno a orestujeme na oleji, pridáme nadrobno pokrájanú kapustu a šampiňóny a dusíme do mäkka. Z cesta vytvarujeme placky, naplníme a poriadne uzatvoríme. Opekáme na panvici s hrubým dnom bez oleja do zlatista.

Plnené zemiakové hniezda

Zemiakové pyré
3 PL kukuričného škrobu
Soľ
Čierne korenie
Cibuľa
Olej
Mrkva
Hrášok
Kukurica a iná zelenina podľa chuti

Zemiakovú kašu zmiešame so

škrobom a naplníme vrečko na zdobenie. Na plech nastriekame kolieska s priemerom cca 5 cm a postupne vršíme na okraje, aby sme vytvorili akúsi nádobku. Cibuľu pokrájame nadrobno, orestujeme na oleji, pridáme zeleninu, podusíme, dochutíme a plníme pripravené zemiakové nádoby. Pečieme dozlatista pri teplote 200°C.

Pôstne medové koláčky

7 šálok múky
1 šálka cukru
1 ½ šálky medu
1 ČL sódy bikarbóny
¾ šálky vody

Zmiešame vodu, med a cukor, privedieme k varu, aby sa cukor rozpustil a necháme vychladnúť. Do vychladnutej zmesi za stáleho miešania pomaly pridávame múku zmiešanú so sódou, kým nevytvoríme cesto. Cesto necháme oddýchnuť asi 10 minút, rozvaľkáme a vykrajujeme ľubovoľné tvary. Pečieme pri 220 °C asi 15 minút.¹

Príprava Markella

1 <http://www.pokushay.ru/2010/04/03/postnye-medovye-pryaniki.html>

Bratstvo pravoslávnej mládeže - SYNDESMOS

Vás pozýva na 7. ročník súťaže v prednese duchovnej poézie, prózy a spevu, ktorá sa uskutoční

21. apríla 2012 (sobota) v

Deťskom domove sv. Nikolaja v Medzilaborciach

Program:

09:00 Moleben v chráme sv. Nikolaja v Medzilaborciach

09:30 Prezentácia účastníkov

10:00 Prednes príspevkov

13:00 Obed

14:00 Vyhodnotenie súťaže

15:30 Ukončenie súťaže

Príspevky môžu byť v slovenskom, rusínskom, českom, ruskom alebo srbskom jazyku
v dĺžke 2 až 5 minút.

Príspevky sa prednášajú spamäti v týchto kategóriách:

- a. kategória do 6 rokov
- b. kategória 6 -10 rokov
- c. kategória 11 -15 rokov
- d. kategória 16 -19 rokov
- e. kategória nad 19 rokov
- f. vlastná tvorba, t.j. to čo si súťažiaci sám pripraví a prednesie
- g. spev

Uzávierka prihlášok je 18. apríla. Prosíme, rešpektujte to!

Prihlásiť sa môžete na tel.č. 0910327873 alebo 0907588575.

s. Jaroslava

b. Ľuboš

Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS

vás pozýva na duchovné stretnutie, ktoré sa uskutoční na pamiatku
otca archimandritu Sávvu.

Stretnutie sa bude konať v dňoch 16. - 17. marca 2012 v chráme
sv. archanjela Michala v Lodomirovej.

Program:

Piatok, 16. marca

17:00 Akafist k strasťam Christovým

17:45 Beseda na tému „Svätý Rastislav a počiatky kresťanstva u nás“

19:00 Parastas

20:00 Panychída na hrobe otca archimandritu Sávvu (Struve)

Sobota, 17. marca

7:00 Svätá liturgia v chráme sv. archanjela Michala v Lodomirovej

Po svätej liturgii bude pohostenie a ukončenie stretnutia.

Na prenocovanie je potrebné doniesť si so sebou spací vak.

Tešíme sa na Vašu účasť!!!